

คำสั่งจังหวัดภูเก็ต
ที่ ๔๖๒๔/๒๕๖๔

เรื่อง มาตรการควบคุมการเดินทางและเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ตามที่ได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓ ซึ่งต่อมาได้ขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินออกไปเป็นระยะจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ และจังหวัดภูเก็ตได้มีคำสั่ง ที่ ๔๒๐๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ นั้น

เนื่องจากพบการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เชื่อมโยงกับกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพิ่มสูงขึ้นในลักษณะเป็นกลุ่มก้อนในหลายพื้นที่ เพื่อป้องกันและระงับยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคมิให้แพร่กระจายออกไป อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒๔) ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน และ (ฉบับที่ ๓๐) ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดภูเก็ต ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๔๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ จึงกำหนดมาตรการควบคุมการเดินทางและเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ดังต่อไปนี้

๑. ห้ามเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าว และห้ามแรงงานต่างด้าวเดินทางเข้า - ออก ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ

๒. การเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าว หรือการทำงานภายในจังหวัดภูเก็ต การพักอาศัยภายในแคมป์ สถานที่พัก หรือสถานที่ทำงาน ให้ปฏิบัติตามมาตรการทางที่ราชการกำหนด และมาตรการ D-M-H-T-T-A อย่างเคร่งครัด

๓. กรณี ที่พักอาศัย แคมป์ที่พัก หรือสถานที่ทำงานของแรงงานต่างด้าว เป็นพื้นที่เสี่ยงในการแพร่ระบาด ให้นายอำเภอ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ดำเนินการเองหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

๑) ให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือผู้ที่เป็นผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์ และเพื่อความปลอดภัยอาจดำเนินการโดยการแยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด จนกว่าจะได้รับการตรวจและการชันสูตรทางการแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย

๒) ให้ผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะติดโรคได้รับการสร้างภูมิคุ้มกันโรค ตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด เพื่อมิให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป

๓) ให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งตายหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดไปรับการตรวจ หรือจัดการทางการแพทย์ หรือจัดการด้วยประการอื่นใด เพื่อป้องกันการแพร่โรค

๕) ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้พักอาศัยในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น กำจัดความติดโรคหรือทำลายสิ่งใด ๆ ที่มีเชื้อโรคติดต่อหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคติดต่อ หรือแก้ไขปรับปรุงการสุขาภิบาลให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อการควบคุมและป้องกันการแพร่ของโรค

๕) ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้พักอาศัยในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น ดำเนินการเพื่อการป้องกันการแพร่ของโรคด้วยการกำจัดสัตว์แมลง หรือตัวอ่อนของแมลงที่เป็นสาเหตุของการเกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด

๖) ห้ามผู้ใดกระทำการหรือดำเนินการใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาวะที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป

๗) ห้ามผู้ใดเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

๘) เข้าไปในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีหรือสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้นเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมมิให้มีการแพร่ของโรค และให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งต่อคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อจังหวัดทราบ

๔. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ตร่วมกับจัดหางานจังหวัดภูเก็ต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำการตรวจหาเชื้อโควิด - 19 ตามมาตรการตรวจคัดกรองเชิงรุก โดยวิธีการ ATK (Antigen Test Kit) หรือ RT - PCR และในกรณีพบผู้ติดเชื้อโควิด - 19 ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ให้แยกกัก รักษาผู้ติดเชื้อ ติดตามผู้สัมผัสเสี่ยงสูง และกรณีพบผู้ติดเชื้อโควิด - 19 มากกว่าร้อยละ ๑๐ ให้ใช้มาตรการควบคุมโรคในพื้นที่ควบคุมเฉพาะ (Bubble and Seal) ตามเกณฑ์ที่กำหนด และให้มีผู้จัดการแคมป์ (Camp Manager) ในการควบคุมกำกับดูแลให้เป็นไปตามมาตรการและคำสั่งจังหวัดภูเก็ต

๕. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยเหลือเยียวยาในการดำรงชีพ โดยการแจกถุงอุปโภคบริโภค

อนึ่ง เนื่องจากเป็นกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงแก่สาธารณสุขหรือกระทบต่อประโยชน์สาธารณะจึงไม่อาจให้คู่กรณีใช้สิทธิโต้แย้งตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

หากผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งฉบับนี้ อาจเป็นความผิดตามมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และอาจได้รับโทษตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง

สั่ง ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

นางสาว

(นายณรงค์ วุ่นซิ้ว)

ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ผู้กำกับการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต